

“मीठे बच्चे- पुण्य आत्मा बन्नको लागि जति हुन सक्छ राम्रो कर्म गर, अलराउण्डर बन, दैवीगुण धारण गर।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ मेहनत गर्नाले तिमी बच्चाहरू पद्मापद्मपति बन्छौ ?

उत्तर:- सबैभन्दा ठूलो मेहनत हो विकारी दृष्टिलाई पवित्र दृष्टि बनाउनु। आँखाले नै धेरै धोका दिन्छ। आँखालाई सिभिल बनाउनको लागि बाबाले युक्ति बताउनु भएको छ- प्यारा बच्चाहरू, आत्मिक दृष्टिले हेर। शरीरलाई नहेर। म आत्मा हुँ, यो अभ्यास पक्का गर, यही मेहनतद्वारा तिमी जन्म जन्मान्तरको लागि पद्मपति बन्छौ।

गीत:- धीरज धर मनुवा.....

ओम् शान्ति। यो कसले भन्यो ? शिवबाबाले शरीरद्वारा भन्नुभयो। कुनै आत्मा शरीर बिना बोल्न सक्दैन। बाबा पनि शरीरमा प्रवेश गरेर आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- बच्चे, अहिले तिम्रो शारीरिक सम्बन्ध छैन। यो हो आत्मिक सम्बन्ध। आत्मालाई ज्ञान मिल्छ परमपिता परमात्माबाट। देहधारी जति पनि छन् सबै पढिरहेका छन्। बाबाको त आफ्नो शरीर छैन। थोरै समयको लागि यिनको आधार लिनु भएको छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बस। बेहदको बाबाले हामी आत्माहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ बाहेक यसरी अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन। आत्माले आत्मालाई कसरी सम्झाउन सक्छन् ? आत्माहरूलाई सम्झाउनको लागि परमात्मा आउनुपर्छ। उहाँलाई कसैले पनि जान्दैनन्। त्रिमूर्तिबाट पनि शिवलाई हटाइदिएका छन्। ब्रह्माद्वारा स्थापना कसले गराउनुहुन्छ ? ब्रह्मा त नयाँ दुनियाँको रचयिता होइनन्। बेहदको बाबा, सबैको रचयिता, एक शिवबाबा नै हुनुहुन्छ। ब्रह्मा पनि केवल अहिले तिम्रो पिता हुन्, फेरि हुँदैनन्। वहाँ त लौकिक पिता मात्रै हुन्छन्। कलियुगमा हुन्छन् लौकिक र पारलौकिक। अहिले संगममा लौकिक, अलौकिक र पारलौकिक तीन पिता हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- सुखधाममा मलाई कसैले याद नै गर्दैनन्। बाबाले विश्वको मालिक बनाउनु भयो फेरि पुकार्छन् किन ? त्यहाँ अरू कुनै खण्ड हुँदैनन्। केवल सूर्यवंशी नै हुन्छन्। चन्द्रवंशी पनि पछि नै आउँछन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! धैर्य गर, थोरै दिन बाँकी छन्। पुरुषार्थ राम्रोसँग गर। दैवी गुण धारण गरेनौ भने पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। यो धेरै ठूलो चिट्ठा हो। बेरिस्टर, सर्जन आदि बन्नु पनि चिट्ठा पर्नु हो नि। धेरै पैसा कमाउँछन्। धेरै माथि हुकुम चलाउँछन्। जसले राम्रोसँग पढ्छ र पढाउँछ, उसले उच्च पद पाउँछ। बाबालाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ। बाबालाई पनि घरी घरी भुल्छन्। मायाले याद बिसाइदिन्छ। ज्ञानलाई भुलाउँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ, आफ्नो उन्नति गर्नु छ भने चार्ट राख- सारा दिनमा कुनै पाप कर्म त गरिन्न। नत्र सय गुणा पाप बन्छ। यज्ञको सम्हाल गर्नेहरू बसेका छन्, उनीहरूको राय अनुसार गर। भनिन्छ पनि- जे खुवाउनुहुन्छ, जहाँ बसाउनुहुन्छ... बाँकी अरू आशाहरू छोडिदिनुपर्छ। नत्र पाप बन्दै जान्छ। आत्मा पवित्र कसरी बन्छ ? यज्ञमा कुनै पनि पापको काम गर्नु हुँदैन। यहाँ तिम्रो पुण्य आत्मा बन्छौ। चोरी चकारी आदि गर्नु पाप हो नि, मायाको प्रवेशता हो। न योगमा रहन सक्छन्, न ज्ञानको धारणा गर्छन्। आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- हामी यदि अन्धाहरूको लट्ठी बनेनौ भने के ठहरियौ ? अन्धा नै भनिन्छ। यही समयको लागि नै गायन गरिएको हो- धृतराष्ट्रका बच्चाहरू। उनीहरू हुन् रावण राज्यमा। तिम्रो छौ संगममा। रामराज्यमा फेरि सुख पाउँछौ। परमपिता

परमात्माले कसरी सुख दिनु हुन्छ, कसैको बुद्धिमा आउँदैन। जतिसुकै राम्रोसँग सम्झाऊ फेरि पनि बुद्धिमा बस्दैन। यदि आफूलाई आत्मा सम्झन्छन् भने नै परमात्माको ज्ञान पनि बुझ्न सक्छन्। आत्मा नै जस्तो पुरुषार्थ गर्छ, त्यस्तै बन्छ। गाइन्छ पनि— अन्तकालमा जसले स्त्रीलाई सम्झन्छ.... बाबा भन्नुहुन्छ— जसले मलाई याद गर्छ उसले नै मलाई पाउँछ। नत्र धेरै सजाय खाएर आउँछ। सत्ययुगमा पनि होइन, त्रेताको पनि अन्त्यतिर आउँछ। सत्ययुग त्रेतायुगलाई भनिन्छ— ब्रह्माको दिन। ब्रह्माको एउटै मात्र बच्चा त हुँदैन, ब्रह्माका त धेरै बच्चाहरू छन् नि। ब्राह्मणहरूको दिन फेरि ब्राह्मणहरूको रात हुन्छ। अहिले बाबा आउनु भएको छ रातबाट दिन बनाउन। ब्राह्मण नै दिनमा जानको लागि तयारी गर्छन्। बाबा कति सम्झाउनु हुन्छ, दैवी धर्मको स्थापना त अवश्य हुनु नै छ। कलियुगको विनाश पनि अवश्य हुनु छ। जसलाई भित्र अलिकति पनि शंका हुन्छ ऊ छोडेर भाग्छ। पहिले निश्चय फेरि संशय हुन जान्छ। यहाँबाट मरेर फेरि पुरानो दुनियाँमा नै गएर जन्म लिन्छ। विनश्यन्ति हुन्छ। बाबाको श्रीमत्तमा त चल्युपर्छ नि। प्वाइन्टहरू त धेरै राम्रा राम्रा बच्चाहरूलाई दिइरहनु हुन्छ।

शुरूमा पहिले त सम्झाऊ— तपाईं आत्मा हुनुहुन्छ, शरीर होइन। नत्र सारा चिन्ता गुम हुन्छ। हुन त त्यहाँ राजा अथवा प्रजा सबै सुखी रहन्छन् फेरि पनि पुरुषार्थ त उच्च पद पाउनको लागि नै गर्नुपर्छ नि। यस्तो होइन, सुखधाममा त गइहालिन्छ। होइन, उच्च पद पाउनु छ, राजा बन्नको लागि आएका हौ। यस्तो बुद्धिमान पनि हुनुपर्छ। बाबाको सेवा गर्नुपर्छ। रूहानी सेवा नभए स्थूल सेवा पनि छ। कहीं भाइहरूले पनि आपसमा क्लास चलाइरहन्छन्। एक जना बहिनी बेला-बेलामा गएर क्लास गराउँछन्। वृक्ष बिस्तारै बिस्तारै वृद्धि हुन्छ नि। सेन्टरहरूमा कति आउँछन् फेरि चल्दा चल्दै हराउँछन्। विकारमा फँसनाले फेरि सेन्टरमा आउन पनि लाज लाग्छ। सुस्त हुन पुग्छन्। भन्छन् यो रोग लाग्यो। बाबाले सबै कुरा सम्झाइरहनु हुन्छ। आफ्नो जम्मा र घाटाको खाता दिनहुँ राख। आत्मा पवित्र बन्थो अर्थात् २१ जन्मको लागि जमा भयो। बाबाको याद गर्नाले नै जम्मा हुन्छ। पाप काटिन्छ। भन्छन् नि— हे पतित-पावन बाबा आएर हामीलाई पावन बनाउनु होस्। यस्तो कहाँ भन्छन् र— आएर विश्वको मालिक बनाउनुहोस्। यो तिमी बच्चाहरू नै जान्दछौ— मुक्ति र जीवनमुक्ति दुवै हुन् पावनधाम। तिमी जान्दछौ— हामी मुक्ति र जीवनमुक्तिको वर्सा पाउँछौ। जसले पूरा पढ्दैन ऊ पछाडिमा आउँछ। स्वर्गमा त आउनु छ, सबै आ-आफ्नो समयमा आउँछन्। सबै कुरा सम्झाइन्छ। तुरुन्तै त कसैले बुझ्दैन। यहाँ तिमीलाई बाबाको याद गर्नको लागि कति समय मिल्छ। जो पनि आउँछन् उनीहरूलाई यो बताऊ— पहिले आफूलाई आत्मा सम्झनुहोस्। यो ज्ञान बाबा नै दिनु हुन्छ, जो सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ। आत्म-अभिमानि बन्नु छ। आत्माले नै ज्ञान धारण गर्छ, परमात्मा पितालाई याद गर्नाले नै विकर्म विनाश हुन्छ फेरि सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान दिनुहुन्छ। रचयिताको याद गर्नाले नै पाप भस्म हुन्छ। फेरि रचनाको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञानलाई बुझनाले तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। यो फेरि अरूलाई पनि सुनाउनु छ। चित्र पनि तिमीहरूसँग छ। यो त सारा दिन बुद्धिमा रहनु पर्छ। तिमी विद्यार्थी पनि हौ नि। धेरै गृहस्थीहरू पनि विद्यार्थी हुन्छन्। तिमीहरू पनि गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बन्नु छ। भाइ-बहिनीको आपसमा कहिल्यै कुदृष्टि हुन सक्दैन। यो त ब्रह्माको मुख वंशावली हो। क्रिमिनललाई सिभिल बनाउनको लागि धेरै मेहनत गर्नु पर्ने हुन्छ। आधा कल्पदेखि बानी परेको

छ, त्यसलाई निकाल्न त धेरै मेहनत लाग्छ। सबैले लेख्छन्, यो प्वाइन्ट जुन बाबाले सम्झाउनु भएको छ, क्रिमिनल आईलाई परिवर्तन गर्ने, यो धेरै गाह्रो छ। घरी-घरी बुद्धि गइहाल्छ। धेरै संकल्पहरू आउँछन्। अब आँखाहरूलाई के गरूँ ? सुरदासको उदाहरण दिन्छन्। त्यो त एउटा कथा बनाइदिएका छन्। देख्यो, आँखाले मलाई धोका दिन्छ, त्यसैले आँखै निकालिदियो। अहिले त त्यस्तो कुरा छैन। यी आँखाहरू त सबैका छन् तर क्रिमिनल छन्, यसलाई सिभिल बनाउनु छ। मानिसहरू सम्झन्छन्— घरमा रहेर यो हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— हुन सक्छ, किनकि आम्दानी धेरै छ। तिमी जन्म जन्मान्तरको लागि पद्मपति बन्छौ। त्यहाँ गिन्ती नै हुँदैन। आजकल बाबाले नाम नै पद्मपति, पद्मावती दिनु हुन्छ। तिमी अनगिन्ती पटक पद्मपति बन्छौ। वहाँ गिन्ती नै हुँदैन। गिन्ती तब हुन्छ जब रूपैयाँ-पैसा आदि निस्कन्छन्। त्यहाँ त सुन चाँदीको मोहरहरू काममा आउँछ। पहिले राम-सीताको राज्यको मोहरहरू मिल्दथे। बाँकी सूर्यवंशी राजाईको कहिल्यै पनि देखिएको छैन। चन्द्रवंशीको देखिएको छ। पहिले त सबै सुनकै सिक्काहरू थिए फेरि चाँदीका। यी तामा आदिका त पछि निस्केका हुन्। अहिले तिमी बच्चाहरू बाबासँग वर्सा लिन्छौ। सत्ययुगमा जुन रीति रिवाज चल्यो पर्ने हो त्यो त चल्ने नै छ। तिमी आफ्नो पुरुषार्थ गर। स्वर्गमा धेरै कम हुन्छन्, आयु पनि लामो हुन्छ। अकाले मृत्यु हुँदैन। तिमी सम्झन्छौ— हामी कालमाथि विजय पाउँछौं। मर्नेको नामै हुँदैन। त्यसलाई भनिन्छ अमरलोक। यो हो मृत्युलोक। अमरलोकमा हाहाकार हुँदैन। कुनै वृद्ध मर्छ भने अझै खुशी हुन्छ, गएर सानो बच्चा बन्छ। यहाँ त मर्नु पर्‍यो भने रून लाग्छन्। तिमीलाई कति राम्रो ज्ञान मिलेको छ, कति धारणा हुनुपर्छ। अरूलाई पनि सम्झाउनु पर्छ। बाबालाई कसैले हामी रूहानी सेवा गर्न चाहन्छौं भन्यो भने बाबाले भट्टै भन्नुहुन्छ— ठीक छ गर। बाबाले कसैलाई पनि मनाही गर्नु हुन्न। ज्ञान छैन भने बाँकी अज्ञान नै छ। अज्ञानताले फेरि डिससर्भिस गरिदिन्छन्। सर्भिस त राम्रोसँग गर्नु पर्छ तब नै त चिट्ठा मिल्छ। धेरै ठूलो चिट्ठा छ। यो हो ईश्वरीय चिट्ठा। तिमी राजा रानी बन्यौ भने तिम्रा नाति नातिनीहरू सबैले प्राप्त गर्छन्। यहाँ त हरेकले आफ्नो कर्म अनुसार फल पाउँछ। कसैले धेरै धन दान गर्छ भने राजा बन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। राम्रोसँग बुझेर फेरि धारणा गर्नु छ। सेवा पनि गर्नु छ। सयकडौंको सेवा हुन्छ। कहीं कहीं भक्तिभाव भएकाहरू धेरै असल हुन्छन्। धेरै भक्ति गरेकाले ज्ञान पनि राम्रो लाग्छ। अनुहार चेहराबाटै थाहा हुन्छ। सुनेर नै खुशी भइरहन्छन्। जसले बुझ्दैनन् उनीहरू त यता-उता हेरिरहन्छन् वा आँखा चिम्लेर बस्छन्। बाबा सबै देख्नुहुन्छ। कसैलाई सिकाउँदैनन् भने मानौं केही पनि बुझेका छैनन्। एउटा कानले सुनेर अर्को कानले निकालिदिन्छन्। अहिले यही समय हो बेहदको बाबासँग बेहदको वर्सा लिने। जति लिन्छौ, त्यति जन्म-जन्मान्तर, कल्प-कल्पान्तरसम्म मिल्छ। नत्र फेरि पछि धेरै पछुताउँछन्, फेरि सबैलाई साक्षात्कार हुन्छ। हामीले पूरा पढेनौं त्यसैले पद पनि पाउन सक्दैनौं। अब गएर के बन्छौं ? नोकर चाकर, साधारण प्रजा। यो राजधानी स्थापना हुँदैछ। जसो-जसो गर्छन् त्यही अनुसार फल पाउँछन्। नयाँ दुनियाँको लागि केवल तिमीले नै पुरुषार्थ गर्छौं। मनुष्य दान पुण्य गर्छन्, त्यो पनि यो दुनियाँको लागि, यो त साधारण कुरा हो। हामीले असल काम गर्‍यौं भने त्यसको फल अर्को जन्ममा राम्रो फल मिल्छ। तिम्रो त छ २१ जन्मको कुरा। जति हुन सक्छ असल कर्म गर, अलराउण्डर बन। नम्बरवन पहिले ज्ञानी आत्मा अनि योगी आत्मा हुनुपर्छ। ज्ञानी पनि चाहिन्छ

२०७२ भाद्र २५ शुक्रवार ११-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

भाषण गर्नको लागि । महारथीहरूलाई बोलाउँछन् नि, जसले सबै प्रकारको सेवा गर्छन् त्यसैले पुण्य त भइ नै हाल्छ । विषयहरू छन् नि । योगमा रहेर कुनै पनि काम गर्छौं भने राम्रो नम्बर मिल्न सक्छ । आफ्नो दिलसँग सोध्नु पर्छ, मैले सेवा गर्छु ? वा केवल खान्छु, सुन्छु मात्रै । यहाँ त यो पढाइ छ, अरू कुनै कुरा छैन । तिमी मनुष्यबाट देवता, नरबाट नारायण बन्छौ । अमर कथा, तिजरीको कथा यही हो । मनुष्यहरू त गएर सबै भुटो कथाहरू सुन्छन् । तेस्रो नेत्र त बाबाले सिवाय कसैले दिन सक्दैनन् । अहिले तिमीलाई तेस्रो नेत्र मिलेको छ जसबाट तिमी सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछौ । यो पढाइमा कुमार-कुमारीहरू धेरै अगाडि जानुपर्छ । चित्र पनि छ, कसैसँग सोध्नुपर्छ— गीताको भगवान् को हो ? मुख्य कुरा नै यही हो । भगवान् त एउटै नै हुनुहुन्छ, जसबाट वर्सा मिल्छ, मुक्तिधामको । हामी त्यहाँ बस्नेवाला हौं, यहाँ पार्ट बजाउन आएका हौं । अब पावन कसरी बन्ने ? पतित-पावन त एक बाबा नै हुनुहुन्छ । पछि गएर तिमी बच्चाहरूको अवस्था पनि धेरै राम्रो हुनेछ । बाबा किसिम किसिमले ज्ञान दिनु हुन्छ । एक त बाबालाई याद गर्नु छ अनि जन्म जन्मान्तरको पाप मेटिन्छ । आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ— मैले कति याद गर्छु ? चार्ट राख्नु राम्रो हो, आफ्नो उन्नति गर । आफैंमाथि दया गरेर आफ्नो चाल चलन हेर्दै गर । यदि मैले गल्ती गर्दै रहें भने रजिस्टर खराब हुन्छ, यसमा दैवी चलन हुनुपर्छ । गायन पनि छ— जे खुवाउनु हुन्छ, जहाँ बसाउनु हुन्छ, जे निर्देशन दिनुहुन्छ त्यही गर्छु । निर्देशन त अवश्य तनद्वारा नै दिनुहुन्छ नि । स्वर्ग जाने द्वार, यी अक्षरहरू राम्रा छन् । यो द्वार हो स्वर्ग जाने । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पुण्य आत्मा बन्नको लागि अरू सबै आशाहरूलाई छोडेर यो पक्का गर्नु छ, बाबाले जे खुवाउनु हुन्छ, जहाँ बसाउनु हुन्छ, कुनै पनि पाप कर्म गर्नु छैन ।
- २) ईश्वरीय चिठ्ठा प्राप्त गर्नको लागि रूहानी सर्भिसमा लाग्नु पर्छ । ज्ञानको धारणा गरेर अरूलाई पनि गराउनु छ । राम्रो मार्क्स लिनको लागि जुनसुकै काम पनि यादमा रहेर गर्नु पर्छ ।

वरदानः— मेरोपनको सूक्ष्म स्वरूपलाई पनि त्याग गर्ने सदा निर्भय, बेफिकर बादशाह भव

आजको दुनियाँमा धन पनि छ अनि भय पनि छ । जति धन हुन्छ, त्यति नै खाँदा पनि भय, सुत्दा पनि भय । जहाँ मेरोपन छ त्यहाँ भय अवश्य हुन्छ । यदि कुनै सुनको हरिण पनि मेरो छ भने भय हुन्छ । तर यदि मेरो एक शिवबाबा हुनुहुन्छ भने निर्भय बन्न पुग्छौ । त्यसैले सूक्ष्मरूपले मेरो-मेरोलाई चेक गरेर त्यसलाई त्याग गर्नु भने निर्भय, बेफिकर बादशाह भएर रहने वरदान प्राप्त हुन्छ ।

स्लोगनः— अरूको बिचारलाई सम्मान दियो भने तिमीलाई सम्मान स्वतः प्राप्त हुन्छ ।